

CONSILIUL SUPERIOR AL MAGISTRATURII

„Consiliul Superior al Magistraturii este garantul independenței justiției”
(art. 133 alin.1 din Constituție, republicată)

Adresa nr. 10035 din data de 28.06.2024

Domnul Marlo-Ovidiu Oprea
Biroul permanent al Senatului României

406 / 16.07.2024

Stimate domnule secretar general,

Biroul permanent al Senatului

Bp. 278 / 2. VII 2024

Ca urmare a adresei dumneavoastră nr. 2761 din 03.06.2024 prin care ați transmis Consiliului Superior al Magistraturii, spre avizare, *Propunerea legislativă pentru modificarea și completarea Legii nr. 4/2008 privind prevenirea și combaterea violenței cu ocazia competițiilor și a jocurilor sportive*, vă comunicăm că aceasta a fost analizată în ședința din data de 25.06.2024 a Comisiei nr. 1 - reunită „Legislație și cooperare interinstituțională”.

Referitor la solicitarea de avizare a propunerii legislative, având în vedere prevederile art. 39 alin. (3) din Legea nr. 305/2022 privind Consiliul Superior al Magistraturii, precum și interpretarea dată de Curtea Constituțională sintagmei *acte normative ce privesc activitatea autorității judecătorești*, Comisia a reținut că nu se impune emiterea unui aviz de către Consiliul Superior al Magistraturii, urmând a fi exprimat un punct de vedere.

Analizând propunerea legislativă, Comisia a reținut că Legea nr. 4/2008 reglementează, printre altele, contravențiile în domeniul violenței cu ocazia evenimentelor sportive și prevede, în cazul celor prevăzute de art. 22 lit. c), d) și e) și art. 23 din lege, obligativitatea aplicării de către agentul constator a sancțiunii contravenționale complementare a interzicerii accesului la competițiile sportive de genul celor la care contravenientul a săvârșit contravenția.

Analizând propunerea legislativă formulată, s-a constatat că, în esență, inițiatorii urmăresc ca plângerea împotriva procesului-verbal de constatare a contravenției și de aplicare a sancțiunii în domeniul violenței cu ocazia competițiilor și a jocurilor sportive să suspende executarea acesteia și ca instanța de judecată investită cu soluționarea plângerii împotriva procesului-verbal să poată dispune *executarea provizorie a sancțiunii contravenționale*, la cererea agentului constator.

De regulă, plângerea împotriva procesului-verbal de constatare a contravenției și de aplicare a sancțiunii suspendă executarea atât a sancțiunii principale, cât și a sancțiunilor complementare [art. 32 alin. (3) din O.G. nr. 2/2001].

Prin excepție, există materii în care legea prevede în mod expres că plângerea împotriva procesului-verbal de constatare a contravenției și de aplicare a sancțiunii nu suspendă executarea acesteia [e.g., în cazul unor sancțiuni pentru contravenții prevăzute de O.G. nr. 21/1992 privind protecția consumatorilor, republicată - art. 59; în materie bancară, în cazul unor contravenții prevăzute de O.U.G. nr. 50/2010 privind contractele de credit pentru consumatori - art. 88 alin. (3); în cazul unor contravenții prevăzute de Legea nr. 278/2013 privind emisiile industriale - art. 73 alin. (8); în cazul unor sancțiuni pentru contravenții prevăzute de Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, republicată - art. 876¹; în cazul unor sancțiuni pentru contravenții prevăzute de O.G. nr. 2/2021 privind depozitarea deșeurilor - art. 35 alin. (2); în cazul unor sancțiuni pentru contravenții prevăzute de Legea nr. 50/1991 privind autorizarea executării lucrărilor de construcții, republicată - art. 35 alin. (2); în materie fiscală, în cazul unor sancțiuni pentru contravenții prevăzute de O.U.G. nr. 28/1999 privind obligația operatorilor economici de a utiliza aparate de marcat electronice fiscale, republicată - art. 12 alin. (4)].

Aceeași excepție de la regula suspendării executării sancțiunilor reglementată de norma generală în materie [art. 32 alin. (3) din O.G. nr. 2/2001] este prevăzută și în Legea nr. 4/2008 privind prevenirea și combaterea violenței cu ocazia competițiilor și a jocurilor sportive, însă doar cu privire la pedeapsa complementară, potrivit art. 47 alin. (4) din lege, care prevede că *plângerea îndreptată împotriva procesului-verbal nu suspendă executarea sancțiunii complementare.*

Fiind sesizată cu o excepție de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 47 alin. (1) și (4) din Legea nr. 4/2008, Curtea Constituțională, respingând ca neîntemeiată excepția, a reținut, printre altele, că *politica contravențională sau penală a statului ține de opțiunea legiuitorului, care, în funcție de valorile sociale ocrotite și care pot fi lezate prin săvârșirea unor contravenții sau a unor infracțiuni, poate și trebuie să stabilească un anumit cadru normativ care să sancționeze mai sever sau mai blând anumite fapte* (Decizia nr. 638/13.12.2022, publicată în Monitorul Oficial nr. 443 din 22.05.2023, parag. 14).

Astfel, Comisia a apreciat că propunerea legislativă supusă analizei, potrivit căreia plângerea împotriva procesului-verbal de constatare a contravenției și de aplicare a sancțiunii în domeniul violenței cu ocazia competițiilor și a jocurilor sportive ar urma să suspende executarea sancțiunii *complementare (n.n., asupra căreia se va reveni mai jos)* se circumscrie politicii contravenționale a statului în acest domeniu.

Cu privire la oportunitatea prezentului demers legislativ, instanța de control constituțional a reținut, în considerentele aceleiași decizii, că *textele criticate instituie o măsură ce este justificată pe deplin în contextul dat, circumscriindu-se opțiunii legiuitorului în ceea ce privește politica contravențională sau penală a statului, în funcție de valorile sociale ocrotite și care pot fi lezate prin săvârșirea unor contravenții sau a unor infracțiuni, ceea ce impune o astfel de*

reglementare în domeniul competițiilor și a jocurilor sportive pentru sancționarea violenței în contextul dat, având și un rol de prevenire și de combatere a violenței cu ocazia competițiilor și a jocurilor sportive. Astfel, sancțiunea complementară constituie o veritabilă măsură disuasivă, ce are ca scop preîntâmpinarea săvârșirii unor noi fapte de natură contravențională în materie. (parag. 17).

În ceea ce privește susținerea din expunerea de motive în sensul că *acest articol nu își găsește utilitatea în spațiul juridic român, cunoscut ca fiind lent, din punct de vedere al soluționării plângerilor în fața instanțelor judecătorești și abundant în greșeli și subiectivism din partea agenților constatatori - care nu dețin o pregătire juridică necesară pentru a restrânge exercițiul unor drepturi fundamentale precum cele prevăzute de art. 23 privind libertatea individuală și art. 25 privind liberă circulație, s-a reținut că dreptul de a participa la competiții și jocuri sportive nu este un drept fundamental. Textele legale prevăd sancționarea unor fapte de încălcare a legii care pun în pericol siguranța persoanelor în cadrul evenimentelor sportive, în scopul preîntâmpinării săvârșirii unor noi fapte de natură contravențională în materie și protejării participanților la aceste evenimente împotriva pericolului social corespunzător comiterii lor.*

S-a făcut, de asemenea, precizarea că petenții pot solicita, *de lege lata*, suspendarea executării sancțiunii contravenționale complementare atât pe calea ordonanței președințiale, cât și de către instanța de judecată investită cu soluționarea plângerii împotriva procesului-verbal de constatare a contravenției și de aplicare a sancțiunii, în cel din urmă caz în condițiile art. 47 alin. (5) din lege, potrivit căruia, *la cererea petentului, poate dispune, prin încheiere, suspendarea executării sancțiunii contravenționale complementare.*

De altfel, în decizia precitată, instanța de control constituțional a reținut că *sancțiunea complementară criticată (...) (ii) este adecvată la gradul de pericol social al faptei săvârșite [violența cu ocazia competițiilor și a jocurilor sportive], (iii) Legea nr. 4/2008 prevede căi de atac la dispoziția contravenientului pentru a contesta sancțiunea în discuție, legiuitorul lăsând instanței judecătorești posibilitatea să aprecieze dacă sancțiunea complementară se menține sau se suspendă pe durata soluționării cauzei, (ii) iar pe parcursul soluționării cauzei dreptul la apărare este garantat (parag 16).*

În ceea ce privește, în mod concret, propunerea de modificare a art. 47 din lege, au fost formulate următoarele observații:

Cu privire la propunerea de modificare a alin. (5) al art. 47, s-a constatat că inițiatorii propun *executarea provizorie a sancțiunii contravenționale până la soluționarea definitivă a cauzei, care începe de la momentul pronunțării instanței.*

Potrivit art. 5 alin. (1) din O.G. nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, *sancțiunile contravenționale sunt principale și complementare.* Interzicerea accesului la

competițiile sportive de genul celor la care contravenientul a săvârșit contravenția este o sancțiune contravențională complementară.

Propunerea nu precizează dacă *executarea provizorie* vizează sancțiunea complementară, deși expunerea de motive critică textul legal în vigoare tocmai din perspectiva faptului că plângerea contravențională nu suspendă executarea sancțiunii complementare de interdicere a participării la evenimente sportive. Astfel, dacă inițiativa legislativă este adoptată în forma propusă, nefăcându-se nicio distincție între sancțiunile contravenționale principale și complementare, textul legal ar putea fi interpretat în sensul că se poate dispune de către instanță executarea atât a sancțiunii contravenționale principale, cât și a celei complementare.

De asemenea, s-a apreciat că folosirea sintagmei *executare provizorie* în această materie este improprie, având în vedere că, în ipoteza în care instanța admite prin hotărâre definitivă plângerea, nu este posibilă întoarcerea executării sancțiunii complementare.

Totodată, s-a arătat că reglementarea propusă la alin. (6) teza I este redundantă, întrucât prin modificarea propusă la alin. (5) al art. 47, *instanța dispune executarea provizorie a sancțiunii contravenționale până la soluționarea definitivă a cauzei*. Astfel, în condițiile în care *executarea provizorie* se dispune până la soluționarea definitivă a cauzei, conform art. 47 alin. (5), nu mai este necesară reiterarea acestei dispoziții în alin. (6) al art. 47.

În schimb, propunerea legislativă ar trebui să reglementeze situația sancțiunii contravenționale complementare pentru care instanța a dispus *executarea provizorie* în ipoteza în care plângerea contravențională este admisă în fond, respectiv dacă aceasta se execută în continuare până la soluționarea definitivă a cauzei, astfel cum prevede art. 47 alin. (5) sau instanța dispune încetarea executării acesteia.

Având în vedere cele de mai sus, Comisia a apreciat că propunerea legislativă nu poate fi adoptată în forma transmisă.

Cu deosebită considerație,

Secretar general,
Judecătoarea Andreea Simona Uzlău

